

پیشگفتار

مقدمه

توجه به قشر دانشجوی به عنوان کسانی که در همیشه دوران حرفی برای گفتن داشته‌اند، می‌تواند راهگشای مسؤولان و تصمیم‌گیران جامعه برای حرکت بهتر و متکامل‌تر باشد. در این میان، شنیدن حرف دانشجویان داروسازی نیز صد البته دست اندرکاران دارویی کشور را به حرکات درست و تصمیم‌گیری‌های منطقی راهنمایی خواهد کرد.

به هر حال دانشجوی به‌عنوان کسی که معمولاً فارغ از تعلقات مادی حرفش را می‌زند، گوش شنوا می‌تواند استفاده بهینه از این حرف‌ها داشته و در تصمیم‌گیری‌ها، کلام دانشجوی را مد نظر قرار دهد. البته ممکن است که گفته‌های دانشجویان در وهله اول مسؤولان را خوش نیاید، ولی دانشجوی

مسلمان و معتقد به نظام، صد البته اعتلای کشور را می‌خواهد، و آرزوی پیشرفت جمهوری اسلامی را دارد. بنابراین بیایید دانشجوی را باور کنیم و حرفش را بشنویم که این راه حتماً به صلاح مسؤولان و تصمیم‌گیران بوده و اعتلای میهن اسلامی را در بر دارد.

باری، ششمین سمینار سراسری دانشجویان داروسازی کشور در تاریخ ۱۲ - ۱۰ اسفندماه سال ۱۳۷۸ در آبادان برگزار شد.

در این سمینار مسایل مختلف داروسازی از زبان نمایندگان دانشجویان سراسر کشور بیان گردید و در انتها نیز قطعنامه‌ای صادر شد. مفاد این قطعنامه را همراه با مقدمه آن در زیر مرور می‌کنیم.

«سردبیر»

یا من اسمه دواء و ذکره شفاء

توسعه و تکامل نظام دارویی کشور وظیفه کلیه داروسازان می باشد لذا جهت فعالیت های نظام دارویی باید در راستای رسیدن به جایگاهی رفیع در ارایه خدمات مطلوب، باشد.

دانشجویان داروسازی یکی از ارکان مهم نظام دارویی کشور می باشند که نادیده گرفتن نقش آنان در این مهم صدمات جبران ناپذیری به ساختار نظام دارویی وارد می نماید. روز داروساز فرصتی است که در آن می توان جایگاه و نحوه ارایه خدمات دارویی توسط داروساز را مطرح نمود. لذا بر مجموعه های اطلاع رسانی و وسایل ارتباط جمعی است که با گسترش و شناساندن این مجموعه، مشکلات و معضلات این حرفه را به جامعه تبیین نمایند.

دانشجویان شرکت کننده در ششمین سمینار سراسری دانشجویان داروسازی کشور با تشکیل کارگاه های صنفی، آموزشی و پژوهشی در حاشیه سمینار و تحلیل معضلات نظام دارویی موجود در کشور و ارایه نظرات و پیشنهادات، هم چنین راه حل های نمایندگان دانشکده های داروسازی اهم نتایج به دست آمده را در قالب قطعنامه پایانی سمینار به شرح زیر اعلام می دارد:

۱- فروش داروهای O.T.C در داروخانه تنها توسط دکتر داروساز مجاز بوده و ارایه آن در مراکز دیگر، نامسئولانه، غیر قانونی و موجب به مخاطره افتادن سلامت عمومی جامعه می شود.

۲- با توجه به اهمیت فوق العاده جایگاه داروساز در سیاست های کلی نظام دارویی، حضور داروساز در مراکز تصمیم گیری، نظیر کمیسیون بهداشتی مجلس ضروری می باشد.

۳- رسیدگی به وضعیت داروخانه های غیر مجاز که عمدتاً توسط نهادها و بنیادهای خاص در کشور و بدون مجوز کمیسیون ماده ۲۰ تاسیس شده اند، لازم می باشد.

۴- با تاکید بر لزوم آموزش کارگران فنی کارخانجات داروسازی در دوره های کوتاه مدت آموزشی خواهان حذف دبیرستان داروسازی، دوره های دارویی و مجموعه های مشابه تحت عناوین دیگر می باشیم.

۵- عدم تاسیس دانشکده های جدید داروسازی، کاهش ظرفیت پذیرش دانشجو و ارتقاء سطح کیفی دانشکده های فعلی را خواستاریم.

۶- بررسی و تحلیل کارشناسی مسئله داروخانه های گیاهی تحت نظارت دکتر داروساز از خواسته های شرکت کنندگان در سمینار می باشد.

۷- ایجاد ۲ گرایش صنعتی و بالینی جهت ارتقاء رشته داروسازی با توجه به گستردگی مطالب موجود و مخالفت با ایجاد مقاطع کاردانی و کارشناسی در رشته داروسازی و لزوم حضور دکتر داروساز در تمامی بخش های بیمارستانی، تولید و پخش و کنترل کیفی اقلام دارویی، آرائشی و بهداشتی مورد نظر می باشد.

۸- تاسیس پژوهشکده داروسازی جهت هماهنگی هر چه بیشتر فعالیت های پژوهشی، صنعتی و کاربردی شدن پایان نامه های دکترای داروسازی و تخصیص بودجه از محل یک درصد (۱٪) سود شرکت های داروسازی به مجموعه فوق الذکر.

* این قطعنامه در ۸ ماده و توسط نمایندگان دانشکده های داروسازی سراسر کشور تنظیم و به تصویب رسیده است.